

Smålandsvisan

♩ = 86 Svensk folkvisa

En vi - - sa vill jag sjung - - a som hand - lar om min lil - la vän. Hon är från mig bort- fa - - ren, men kom - mer snart i - - gen. Ja bort', ja bort' ja bor - - ta är min lil - la vän. Hon är så röd om kin - der - na, hon är min lil - la vän. Ja vän.

2. Hur roligt är det inte att ta sin lilla vän i famn och känna sig bortfaren uti ett annat land.
 ♯ Ja föj-, ja föj- ja föjlarna i skogarna de sjunga om trolovelse en härlig fröjdesång.¶
3. Men far min han är arg för jag till lilla vännen går men han har gjort detsamma i sina unga år.
 ♯ Ja, lika glad så gångar jag till vännen min när aftonsolen sänker sig på himmelen den blå.¶
4. Och mor min hon är ledsen för jag ska gifta mig i år, men dröjer jag till våren en annan vän jag får.
 ♯ Ja dröj-, ja, dröj-, jag dröja kan ännu ett år för jag är bara nitton år, det fyller jag i vår.¶
5. Och lyser er te' veta vem denna visan diktat har så är det en sjöfarande som uti Småland var.
 ♯ Ja, Små-, ja Små-, ja Småland där mamsellera spatsera sig på kvällerna, spatsera sig på bal.¶